

uden et klart FN-mandat og en beslutning i FN's Sikkerhedsråd.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til hr. Jeppe Kofod vil jeg blot bekræfte, hvad jeg nu har sagt mange gange: Regeringens linje er lysende klar, nemlig at yderligere skridt i forhold til Irak må være forankret i FN's Sikkerhedsråd.

Men som vi også har haft lejlighed til at udveksle synspunkter om flere gange, så kan dette begreb – at være forankret i FN's Sikkerhedsråd – jo rent juridisk tage mange forskellige former. Hr. Jeppe Kofod ved også fra fortiden, at det er sådan.

Det, vi er enige om, er, at skridt skal være forankret i FN. Det er regeringens meget klare linje. Dermed har jeg jo også svaret på i hvert fald den ene del af hr. Villy Søvndals spørgsmål, nemlig hvad man skal forstå ved den forankring. Jamen det har i tidens løb været så mange ting. Det er netop en del af det at bygge et maksimum af pres op over for Saddam Hussein, at man ikke på nuværende tidspunkt lægger sig fast på bestemte modeller eller udelukker bestemte modeller.

Men det, der sker i øjeblikket, er, at der faktisk i FN's Sikkerhedsråd er bestræbelser på at få vedtaget en ny resolution, hvad jeg hilser velkommen.

Så vil jeg endelig til sidst sige, at jeg synes, det er lidt urimeligt, at hr. Villy Søvndal bebrejder mig, at jeg er optaget af hr. Villy Søvndal. Det giver hr. Villy Søvndal mig anledning til onsdag efter onsdag efter onsdag ved at stille spørgsmål her i Folketingssalen, hvad jeg ikke vil bebrejde hr. Villy Søvndal. Det er et folketingsmedlems ret, men det er klart, at det jo ikke kan undgås, at jeg så kommer til at beskæftige mig en del med hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal heller ikke fratage statsministeren sunde og naturlige interesser. Det er jo fint nok. Det er slet ikke det mere. Jeg synes sådan set, der er vigtigere ting at diskutere end min ringe person, nemlig at den her verden dag for dag bevæger sig stadig tættere på en krig, hvis konsekvenser ingen kan overse – det tror jeg heller ikke statsministeren kan – også i forhold til, hvad den udløser af humanitær katastrofe i området.

FN-rapporten siger: Hvis det er en konflikt, der varer 1 måned, taler vi om en halv million

døde mennesker. Vi står med risikoen for at destabilisere en hel region.

Så er det bare, jeg slet ikke forstår, at statsministeren, når FN's våbeninspektører afleverer en rapport, der trods mangler siger, at det går fremad skridt for skridt på alle de afgørende punkter, så ikke er i stand til uden uld i mund at sige klingende klart: Selvfølgelig er det helt utænkeligt, at et land som Danmark vil medvirke til, at andre lande får lov til at bryde den internationale lov ved at gå selv og udløse en humanitær situation, som jeg heller ikke tror statsministeren kan overskue.

Ulrik Kragh (V):

Jeg vil spørge statsministeren, om han kan bekræfte noget. Hvis det er sådan, at han ikke var vidende om det, så skal han i hvert fald vide, at det, Venstres forsvarsordfører, hvilket er mig, har udtalt sig om, er, at diplomatiet skulle have sin chance først. At det må komme an på den konkrete situation. Den kender vi ikke. Diplomati arbejder.

Men hvorom alting er, så skal Saddam Hussein afvæbnes. Det kræver FN.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det sidste kan jeg bekræfte: kravene er meget klare. Det er afvæbning af Saddam Hussein. Det, vi jo alle sammen håber, er, at det kan ske fredeligt. Derfor kan jeg ikke rigtig lide, når hr. Villy Søvndal gang på gang forsøger at fremstille det, som om han er en fredens mand, og jeg er en krigens mand.

Kl. 13.30

Jeg er lige så meget imod krig, som hr. Villy Søvndal er. Jeg tror bare på, at over for en type som Saddam Hussein er det bedste middel til at sikre freden at true med, at han får krigen, hvis ikke han retter sig efter, hvad FN vil. Han har ikke respekt for andet. Det er jeg nødt til at sige til hr. Villy Søvndal.

Det er dér, vi er uenige, for hr. Villy Søvndal tror, man kan sætte sig i en rundkreds og snakke med Saddam Hussein, og så retter han sig efter det. Det tror jeg ikke på. Derfor skal der altså hårdere midler til.

Når hr. Villy Søvndal siger, at våbeninspektørerne har rapporteret om fremskridt på de afgørende punkter, er det fuldstændig forkert. Det er en fuldstændig forkert læsning af, hvad Hans Blix sagde. Dé, hvor der er fremskridt, er på de ligegyldige punkter. Det er dér, hvor Saddam Hussein under alle omstændigheder burde have